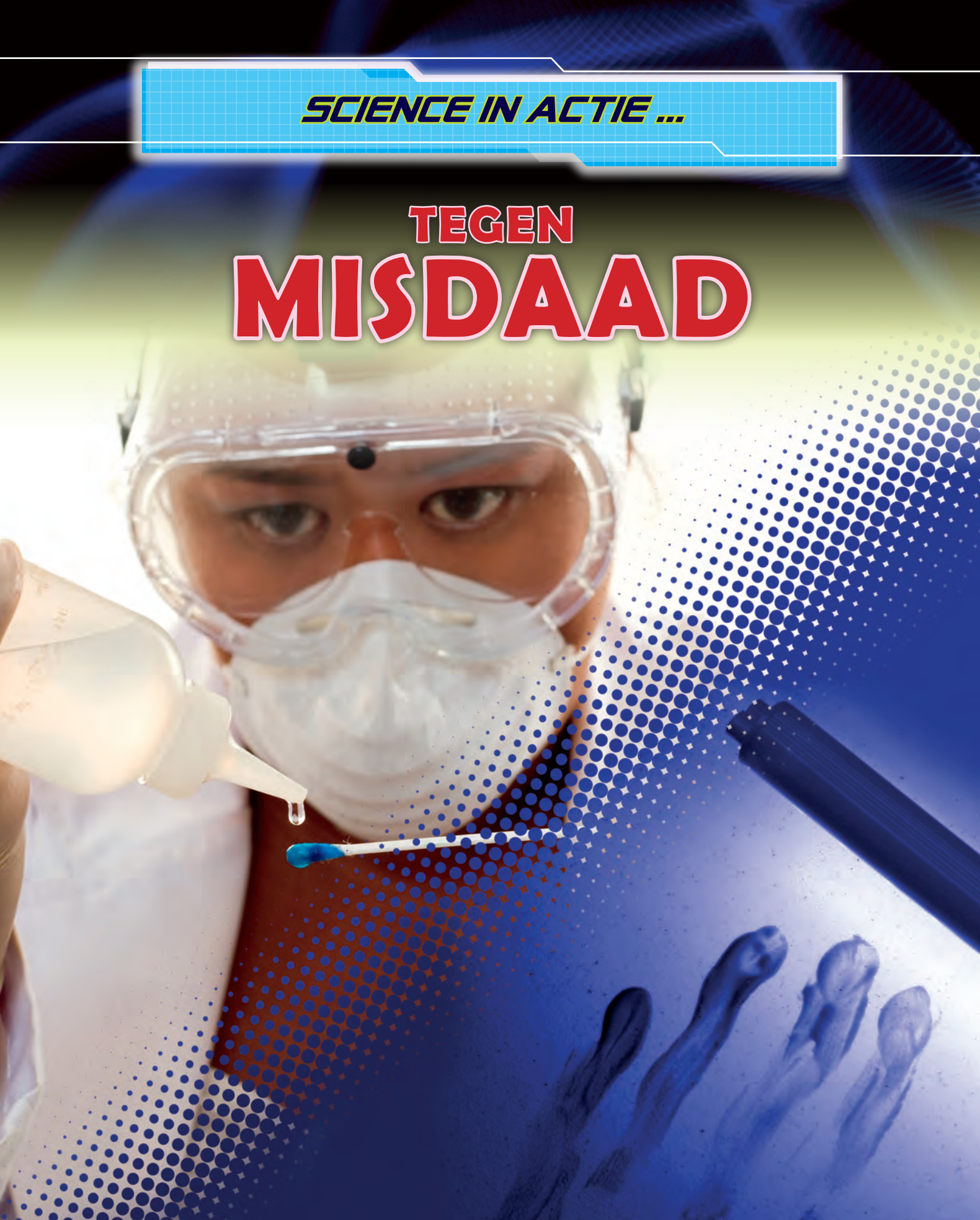

SCIENCE IN ACTIE ...

**TEGEN
MISDAAD**

Op zoek naar bewijs

Het forensisch team bekijkt eerst de duidelijkste bewijzen van een misdrijf. Daarna onderzoeken ze de directe omgeving. Daar zoeken ze bijvoorbeeld naar bloedspatten. Het werk van een forensisch onderzoeker lijkt erg op puzzelen.

Niet aanraken!

Met krijt tekenen de onderzoekers eerst een cirkel om het bewijs. Ze zetten er ook een nummer bij. Daarna maken ze er foto's van. Pas dan worden de bewijzen in een plastic zak gedaan, zodat ze niet besmet raken. Als experts later de vingerafdrukken op een wapen onderzoeken, moeten daar natuurlijk niet ook de vingerafdrukken van politiemensen op staan. Want hoe is dan nog uit te maken wie de moord heeft gepleegd?

Mijlpalen

De Fransman Alphonse Bertillon (1853-1914) was de eerste forensisch fotograaf. Hij legde alles vast: de bewijzen, de omgeving en het lijk (ook een bewijs). Ook maakte hij foto's van bekende misdadigers, zodat de politie ze later makkelijker zou kunnen herkennen.

Nauwkeurig
Een forensisch fotograaf moet heel nauwkeurig werken. De foto's kunnen later in een rechtbank als bewijs worden gebruikt.

Een heel precies werkje

Een plaats delict in de natuur is lastig te onderzoeken. De onderzoekers dragen beschermende pakken en handschoenen. Zo voorkomen ze dat hun haren of stukjes van hun kleding de omgeving besmetten. Op handen en voeten zoeken ze elke vierkante centimeter grond af met een vergrootglas of een borsteltje. Kleine stukjes bewijs stoppen ze met een pincet in een plastic zak.

Beschermende kleding
Deze forensisch onderzoeker zit van top tot teen in een plastic beschermepak. Zo raakt de plaats delict niet besmet door haar vingerafdrukken, haren of modder onder haar schoenen.

Hoofdstuk 5: De dader pakken

Meestal is de dader al gevlogen voordat de politie er is. Dan volgt een speurtocht. Agenten zoeken op de grond, maar ook vanuit de lucht in een helikopter. Ze kunnen honden en zelfs nachtcamera's inzetten om de misdadigers op te sporen. En dan zijn er ook nog beelden van beveiligingscamera's.

Snuffelhond

De neus van een hond is 1000 x beter dan die van een mens. Een politiehond is getraind op het herkennen en volgen van mensengeuren. Speciale snuffelhonden sporen drugs en explosieven op. Vaak kunnen ze zo een misdaad voorkomen.

Ik ruik onraad!
Deze snuffelhond werkt op het vliegveld. Hij kan drugs en allerlei andere spullen ruiken die je niet in het vliegtuig mag meenemen.

Nachtcamera's

Onder de helikopter hangt een zogenaamde infraroodcamera, waarmee je in het donker mensen kunt zien, zelfs als ze in een dichte struik verstopt zitten. De camera ziet niet alleen licht, maar ook de warmte die een lichaam uitstraalt.

In de achtervolging
Ook overdag kan de politie een helikopter inzetten om een misdadiger op de vlucht te volgen.

Goed bedacht!

Britse wetenschappers werken aan een robot die net zo goed kan ruiken als een snuffelhond. Als de robot bepaalde luchtjes ruikt, gaan er lampjes branden. De uitvinding is nog niet klaar. Voorlopig ruiken de echte honden veel beter dan de robot!

SCIENCE IN ACTIE ...

TEGEN MISDAAD

- Wat onderzoeken wetenschappers op een plaats delict?
 - Wat is indirect bewijs en hoe vind je dat?
 - Hoe werkt de database van de politie?

Science, dat is de wetenschap. Het zijn alle knappe koppen bij elkaar. Wetenschappers over de hele wereld komen in actie tegen misdaad, van moord tot diefstal.

In dit boek lees je hoe wetenschappers bewijsmateriaal verzamelen na een misdrijf. Ze onderzoeken moordwapens, bloedsporen en databanken. Vinden ze genoeg bewijs om een crimineel achter de tralies te krijgen? En kunnen ze ook misdaden voorkomen?

De wetenschap bedenkt steeds nieuwe technieken.
Kunnen we in de toekomst elke misdaad oplossen?

Boeken in deze serie:

978-94-6341-256-8

978-94-6341-259-9

978-94-6341-255-1

978-94-6341-257-5

978-94-6341-260-5

978-94-6341-258-2